Amplius.ſecundum incorrectio locuꝫ
hr̄et apud aliquē nec etiaꝫ poſſibilis eſſet
Ampliꝰ.ipa iuſticia q̄ puniūꝛ maleſi-
ci ꝑ publicas poteſtates ⁊ magiſtratꝰ ini-
quiſſima ⁊ iiuſtiſſima eēt.Si ei mali natu
rali ipoſſibilitati ꝓhibiti eſſent ſecus age
re non eēt ab eis regrenduꝫ neqꝫ ꝑ hoc ꝙ
male agūt vllatenus puniēdi. Tu eēm ſcis
quoniā a corꝑibus grauibꝰ nō regrimus
vtrū moueantur in ſurſum neqꝫ quiſqꝫ au
det eis iraſci ꝓ eo ꝙ mouentur deorſum.
Quare ſi ſui neceſſitate mali aſtricti vl̓ al
ligati ſunt ad male agendū nec iraſcendū
ē eis ꝓ eo ꝙ male agūt nec regrendū ab
ipis quādo taliter agāt. Ampliꝰ. laus
et vituperiū falſiſſima erūt cum boni nec
mali naturaliter tm̄ agāt. Nature v̓o nec
laus nec vituperiū debeaꝛ i ſe ꝓ opibꝰ ſu
is eo ꝙ neceſſitate opetur vt nō libertate
ad modū ſeruiētis q̄ non poteſt aliud fa-
cere q̄ꝫ ꝙ iubetur ſicut alibi didiciſti. Re-
linqtur ergo hmōi erroneis vt neceſſario
ꝯcedāt ex bono malū et ecōuerſo licꝫ ꝑ ac
cidēs aut vt ꝯfiteātur nihil de ſenſibꝰ bo-
nū eē cum ex vnoquoqꝫ eoꝝ malū ꝓueni
at. Amplius.cum bellū eternum inter
p̄ncipem lucꝭ ⁊ p̄incipē tenebrarum ſit ſm̄
eos aut nocet ei p̄nceps lucis i aliquo aut
nō nocet aliqd igr̄ mali ei facit ⁊ illud ma
lum ē euidēter ex ip̄o p̄ncipe lucꝭ cuꝫ illud
faciat.Quare nō ſolū ex bono ē malū ſed
etiam ex optimo.Si v̓o nihil mali ei facit
eadē ratione neqꝫ facere poteſt. ⁊ hec ſcit
ip̄e cuꝫ tu ſcias hec ſtultiſſime igr̄ pugnat
ꝯtra ipꝫ cū ſciat ſe nihil ei poſſe facere ma
li et ꝓpter hoc ſe nō poſſe nocere eidē. Iā
igr̄ deſtruxi tibi p̄mā radicē ꝑ quaꝫ videri
poterat in iſtum errorē erroneos iſtos fu-
iſſe inductos.

Deſtructio ſecunde radicis eiuſdē er-
roris.

S Ecunda v̓o radix q̄ querunt vtrū
aliqd ſit p̄mū malum aut nullū ⁊
hāc determino tibi ⁊ diſſoluo per
diſtinctionē eius ꝙ ē malum. Si eēm ma-
lum intelligāt nociuū iaꝫ dixi tibi q̓ nihil
ē tale et ſi ei aliqd ſit nociuū tibi vel malū
quēadmodum ſi aliqd ē ſanum alicui vt
vſtio vel inciſio aut mēbri alicuiꝰ detrūca
tio non ideo ē ſanū ſimplr̄. Preterea licꝫ ſit
verꝫ ꝙ aliqd nocet alicui nō ꝓpꝛ hoc cō-
ſequēs ē vt etiā ſit nociuū illi quemadmo
dum non ſeqtur vt ſi aliqd mortificat ali-
qd ꝙ ꝓpter hoc ſit mortificatiuū vel ſi al
bat ꝙ ꝓpter hoc ſit albatiuū vel albiſica
tiuum ⁊ hoc ē quoniā denoiatiōes hmōi
ſm̄ virtutē ⁊ aptitudinē naturalē dicūtur.
Non eēm ꝓp̄e ꝑcuſſiuum dr̄ niſi ꝙ hꝫ v̓tu
tē vel aptitudinē ordinatā adhuc ⁊ intēdē
tem ſicut inciſiuū non dr̄ niſi ex v̓tute quā
hꝫ ad icidēdum neqꝫ penetratiuū aut di-
geſtiuum niſi ꝙ hꝫ v̓tutē intendentem in
hoc nihil autē ē tale i tota vniuerſitate re-
ruꝫ quāqꝫ ei et venenata aīalia ⁊ rapacia
noceāt alijs ſiue occidendo ſiue deuoran
do illa nō tamen adhuc eſt intendens vir
tus eoꝝ vt noceat illis. Sꝫ magis vt ꝓſit
ꝓp̄o ſubiecto ⁊ hoc vel paſcendo ip̄m. et
nutriendo vel defendēdo. ⁊ nocumentuꝫ
qđ ei ab alio iminet repellēdo leo ꝓp̄e tm̄
venaꝛ onagrum ⁊ deuorat non intēdit ei
nocere.licet plurimuꝫ noceat. ſꝫ ſibi ꝓdeſ
ſe nutriendo ſcilicet ſeip̄um carnibꝰ illius
Eodeꝫ mō ſe hꝫ ⁊ de alijs. Neqꝫ intentio
ignis eſt deſtruere ꝙ ꝯburit ſꝫ magis mul
tiplicare ſpeciē ſuā i materia quā ſuperat.
Q̄ ſi dixerit qs q̓ ita eſt ad nocēdum alij
nō recte dicit. quin potiꝰ eſt ad vltionem
vel ad victoriā ⁊ vtrunqꝫ iſtorum bona re
putat natura animalium. Ultionē q̄dem
tanq̄ꝫ iuſtum reputat. Uictoriā autem tan
q̄ꝫ aliqd magnificum. Sicut apparet i ele
phantibꝰ qui ſubditos habent quos vice
rint et q̄ſi iura ſuitutꝭ in eos exercent. Si
vero malum accipiat nocumentū ipſum.
Reſpondeo q̓ p̄mum malū eſt ꝓuatio ſi-
ue carentia p̄mi boni naturalis ꝙ eſt eſſe
Primum v̓o malū gratuituꝫ. id eſt gratie
oppoſitum p̄me gr̄e carentia eſt. Que au
tē ſit p̄ma gr̄a nō aliter tibi determino hic
niſi ꝙ iuxta ordines receptibilium. Sunt
⁊ ordines gratiarū ⁊ iuxta maneries eoꝝ
quēadmodū in homībꝰ. Prima gr̄a ē fi-
des gratuita quoniā p̄mo ⁊ docenda ē et
tenenda hoibus tanq̄ꝫ fundamentum et
caput vere religionis ac diuini cultus. In
angelicis vero ſubſtancijs et alijs nobili-
bus abſtractis. Prima gratia eſt nobilis
illa dei cognitio que naturali earū cogni-
tioni et ſapiētie incōparabilis eſt per mo-
dum omnem ⁊ iuxta hunc modum p̄mū
malum.id eſt nocumentuꝫ in ſubſtancijs
intelligentibus eſt auerſio cogitatus ſiue
cognitionis a creatore ex hoc enim malo
ſequitur deſertio ipius ſiue derelictio que
eſt proculdubio receſſio a fonte bonoꝝ ex
q̄ ſequiꝛ depaupatio recedētiū ⁊ arefactō
atꝫ mortificatio ipoum. Qui eēm cogitatu